

రాజశ్రీ వారి

జయం మనదే

N.T. రామారావు. అంజనదేవి. జానకి. రేలంగి. సి.యస్. ఆర్. నాగేశ్వరరావు. గుమ్మడి నటించిన అద్భుత చిత్రము

RAJSHREE

BHA
STU

నిర్మాత... సుందర్ లాల్ నవాజ్ దర్శకుడు టి. యస్. సుకాశ్ రావు

★ న టీ న టు లు ★

ఎన్. టి. రామారావు	...	అంజలీదేవి
రేలంగి	...	జానకి
సి. యస్. ఆర్.	...	ఆర్. నాగేశ్వరరావు

గుమ్మడి మొదలగువారు నటించిరి.

*

★ టె క్నీ పి. య స్తు ★

డై రెక్టర్ :	టి. యస్. ప్రకాశరావు
కమేరా :	కమల్ ఘోష్
సంగీతం :	ఘంటసాల
ప్రొడక్షన్ :	రాజశ్రీ ప్రొడక్షన్స్
స్టూడియో:	వాహిని

*

నిర్మాత :

సుందరలాల్ నహతా

* జ యం మ న దే *

—: క థ :—

రోశయ్య సామంతరాజు నేవలో తన శక్తి నంతా ధారపోసి, ఆ కాలంలో ఒక వీరుడు అనిపించుకున్నాడు. కాని ముసలితనం రావడంవల్లను ప్రభుసేవ మానుకుని తన పల్లె చేరుకున్నాడు. రోశయ్యకు ఒక్క కుమారుడు. ప్రతాప్ అతను తండ్రిచాయను తయారైన కుర్రవాడు కనుక కండపుష్టి, గుండిదిటవా కలవాడు. మంచంపటి ముంచుకు వస్తూన్న రోగంతో బాధపడుతూవున్న తండ్రికి చికిత్స చేయించడానికి చెమటోడ్చి, పొలాలలో పనిచేస్తున్నాడు ప్రతాప్.

రోశయ్య ప్రభుసేవ విరమించుకున్నాక, ఆ సామంత రాజ్యనికి మహిపతి రాజయ్యాడు. మహిపతి మేధకుడు. ధనశా, తన కూతురు శోభాదేవిమీది ద్యాసా తప్పిస్తే మహిపతి మేదడు మరెందుకూ పనిచెయ్యడు. దీవికితోడు రాజ్యపరిపాలన తనకు చేతకానిపని అని. తన చేతకానితనాన్ని తన మహారాజు యెరుగుననీ మహిపతికి యెల్లప్పుడూ కంగారు. కుయుక్తులలోను, జిత్తులలోనూ అరితేరిన ప్రచండుడు, మహిపతిని తన వశంచేసుకుని, నేనాధిపతియై రాజ్యాన్ని తన స్వాధీనంలో వుంచుకొని, ఏనాటికైనా శోభాదేవిని పెళ్ళాడి తానే రాజు కావలెనని పన్నాగాలు పన్నడం ప్రారంభించాడు ప్రచండుడు. ప్రజలమీదపడి అన్యాయంగా పన్నులుమీద పన్నులు వసూలుచేసి మహిపతి ఖజానాను నింపి, ఆయన మెప్పు సంపాదిస్తున్నాడు.

సాయంకాలంవరకూ పొలంలో సాయశక్తులా కష్టపడి సంపాదించిన డబ్బుతో వైద్యుడిదగర మందుకొని, ప్రతాప్ యింటికి వస్తున్నాడు. అదే సమయంలో ప్రచండుడు, రోశయ్యమీదను విరుదుకుపడాడు. పన్నులు వసూలుకోసం రోశయ్య దీనాలాపాలకు బదులుగా ప్రచండుడు పరుషవాక్యాలు పలుకుతున్నాడు. ఆ సమయంలో ప్రతాప్ వచ్చాడు. ప్రచండుడి పరువు తక్కువ మాటల్ని భరించ లేక తిరగబడ్డాడు పౌరుషాలు చెలరేగి కలియబడబోతున్న వాళ్ళమధ్యకు వచ్చిన రోశయ్యను, ప్రచండుడు ఒక్క గెంటుగెంటాడు. ఆతోపుతో రోశయ్య రాళ్ళ గుట్టమీదపడి, తలపగిలి చనిపోతాడు. ప్రచండుడు వికటంగా నవ్వుతాడు.

తండ్రి శవాన్ని దహనంచేసి వస్తూన్న ప్రతాప్ కి మల్లికపాట వినిపిస్తుంది. కొయ్యబారి నిలబడివున్న ప్రతాప్ ని మల్లిక అదరించి, తన యింటిలో ఆశ్రయ మిస్తుంది. ఇంతలో మల్లిక అన్న జోగులు వస్తాడు. జోగులు హాస్యగాడయినా అతని హృదయం అమృతభాండం, జరిగిన వృత్తాంతాన్ని జోగులికి చెపుతుంది.

మల్లిక, జోగులు వేళాకోళంగా పలికిన పలుకుల్లోని స్ఫురణ ప్రతాప్ కి దారి చూపుతుంది. మల్లిక అవతలగదిలోనికి వెళ్ళి చూసేటప్పటికి ప్రతాప్ అదృశ్యమయ్యాడు. తిరిగివచ్చి ఇవతల గదిలో చూస్తే ఇటు జోగులు అదృశ్యమయినాడు.

ప్రతాపూ, జోగులూ అతితెలివిగా కోటలో ప్రవేశిస్తారు. మహిపతి తన ధనరాసుల్ని చూసి మురిసిపోతూ వుంటాడు. ఇంతలో ప్రచండుడు వచ్చి వసూలైన శిస్తుల్ని మహిపతికి యిస్తాడు. ఇచ్చిన శిస్తులలో సగం తీసుకొని ప్రచండుడు తన గదిలో ప్రవేశిస్తాడు. ప్రతాప్ అతన్ని వెంటాడి ఆ గదిలోకి వచ్చి ప్రచండుణ్ణి సవాల్ చేస్తాడు. కత్తులుదూసి, కలియబడి పోరాడుతారు. పంచండుణ్ణి చంపగలిగి కూడా క్షమించి, విడిచిపెట్టి వెళ్ళిపోతాడు ప్రతాప్.

ప్రతాప్ రాజద్రోహి అనీ, అతన్నిపట్టి అప్పజెప్పిన వారికి బహుమతి యిస్తామని, పర్మానాలు ప్రచారం చేయిస్తాడు ప్రచండుడు. ఆ పర్మానాలను చదువుతూవున్న నైనికుల్ని రకరకాలుగా పెడతాడు ప్రతాపూ, జోగులూ మారు వేషాలలో యీ దృశ్యాలను చూసిన ప్రజలలో ధైర్య సాహసాలు హెచ్చుతాయి.

ప్రచండుడి బాధలు యిక భరించరాదని, యెంతకైనా సాహసించి, అతని అంతం చూడాలని ప్రజలు ప్రతాప్ చుట్టూ మూగుతారు. ప్రతాప్ నాయకుడౌతాడు. ప్రజలంతా అనుచరులౌతారు. 'జయం మనదే' న్యాయం జయిస్తుంది. అనే నమ్మకంతో ప్రజానీకమంతా యేకమై ధర్మయుద్ధం ప్రారంభిస్తారు.

ప్రతాపూ, జోగులూ మారువేషాలలో మహిపతి కోటలో ప్రవేశించి మహిపతిని హడలగొట్టి, అతని ఖజానాను దోచుకుంటారు. అదనపు పన్నులు కట్టమని ప్రజల్ని ఫీడించుచున్న ప్రచండుడి నైనికులకు యెక్కడి కక్కడ ఖజానా దోచిన సొమ్ముతో పన్నులు చెల్లించి, ప్రజల్ని కాపాడుతారు. ప్రతాపూ జోగులు మారు వేషాలలో.

ఖజానా దోపిడి కావడమూ, ప్రచండుడివలన ప్రజలతో కల్లోలం చెలరేగడమూ, మహిపతి మనసులో వ్యాకులాన్ని కలిగించాయి. తన కుమార్తె దగ్గరవుంటే తగు సలహా యిస్తుందని, మేనమామల యింటనున్న శోభాదేవిని తక్షణం రమ్మనమని కబురుచేసి అమె రాకకోసం మహిపతి ఎదురుచూస్తున్నాడు.

శోభాదేవి బైలుదేరి బండిలో వసూండగా జోగులూ అతని అనుచరులూ తనిపెట్టి, నైనికుల్ని పారదోలి శోభాదేవిని పట్టుకొని గుహలోకి తీసుకువస్తారు. ఈ వార్త వినగానే ప్రతాప్ ఒక పన్నాగం వస్తుతాడు. జోగుల్ని ప్రతాప్ని చేస్తాడు, తాను మారువేషంలో ఆ ప్రతాప్ని కత్తియుద్ధంలో ఓడించి, శోభాదేవిని రక్షించి, ఆమెను బండియెక్కించి తీసుకువెళతాడు. దారిలో మల్లికను పరిచయం చేస్తూ, తనపేరు ప్రదీప్ అని చెబుతాడు. కూతురు రాక ఆలస్యమయినందుకు ఆత్రుత పడుతూవున్న మహిషతికి శోభను అప్పగిస్తాడు. రాజద్రోహి, గజదొంగ అయిన ప్రతాప్ని చావగొట్టి తన కూతురిని కాపాడినందుకు మహిషతి మెచ్చు కుంటాడు ఈ సమయములో శోభాదేవి మనస్సులో ప్రేమ పుష్పం వికసిస్తుంది. ఆ వికాసానికి ప్రదీప్ కారకుడు కాని ఆ పుష్పాన్ని అపహరించడానికి పూను కుంటాడు ప్రచండుడు.

తన నాయకునివలెనే పరుల చేతులలో పడిన కన్యను కాపాడుతున్నా వనుకుని, జోగులు పెళ్ళివారి పల్లకీని హట్కాయించి, హడావిడిచేసి, వాళ్ళు పొడిచిన పోటులతో వాళ్ళు స్వాధీనంతప్పి బాధపడుతూంటే ప్రతాప్ ఓదారుస్తాడు. ఇంతలో మల్లిక భోజనానికి రమ్మంటుంది, కాని ప్రతాప్కి భోజనం మీదికి బుద్ధిపోదు, వెళ్ళిపోతాడు ఎక్కడికి?

ప్రేమ నడిపించిన నందనవనానికి. శోభాదేవి ఉద్యానవనానికి, ఉద్యాన వనంలోంచి ప్రదీప్ ప్రణయాహ్వానాన్ని పాటలో విసురుతాడు. ఆ ఆహ్వానానికి ప్రతిధ్వనిగా శోభ ప్రేమ ఆలాపిస్తూది. ప్రదీప్ శోభలు ప్రణయగానంలో పరవశులై యుండగా, మల్లికవచ్చి ప్రచండుడి నైనికులు ఊరు దోచుకుంటున్నారని వార్త చెబుతుంది. ప్రదీప్ ప్రణామాన్ని నదిలివేసి, ప్రజారక్షణకు పరుగెడుతాడు. ప్రజల్ని దోచుకుంటున్న ప్రచండుడి నైనికులతో ప్రతాప్, అతని అనుచరులూ పోరాడి వాళ్ళని వోడించి, యికమీద ప్రజల్ని పీడించమని వాళ్ళచేత ప్రమాణం జేయించి వదులుతారు.

మహిషతి రాజ్యంలో ప్రజలు తిరుగుబాటు చేస్తున్నాడన్న వార్తను విని మహారాజు బాధపడి, మహిషతికి కఠినముగా మందలింపు పంపమని తన మంత్రిని హెచ్చరిస్తాడు.

విరహవేదనలోవున్న శోభాదేవి ప్రతాప్ కలుసుకుంటాడు. ఉద్యానవనంలో వారి ఆనందానికి అడ్డుగా ప్రచండుడు ప్రవేశిస్తాడు. యిద్దరూ ప్రచండుణ్ణి చవటసుచేసి ఆటలాడిస్తారు. ప్రచండుడు వెళ్ళిపోగానే అతని దుర్బుద్ధిని గురించి, తనను పశంచేసుకోడానికి అతను వస్తుతూవున్న పన్నాగాలు గురించి శోభ

తెలియబరుస్తుంది ప్రదీప్ కి, ఇంతలో మహీపతి శోభను పిలిచి, మహారాజు తనకు పంపిన తాబీదును చూపి ప్రతాప్ ను పట్టి అప్పజెప్పకపోతే మహారాజు మండిపడతాడని గోలపెడతాడు. ప్రదీప్ ని ప్రోత్సహించి ప్రతాప్ ని పట్టించుతానని చెప్పి శోభ మల్లిక కుటీరానికి వస్తుంది. ఆమెను కనిపెట్టి వెంటాడిన ప్రచండుడు శోభను ఆ కుటీరంలో కలుసుకొని ఆమెను బలవంతం చెయ్యబోతాడు. ఇంతలో ప్రదీప్ కుటీరంలోకి వస్తాడు. ప్రదీప్, ప్రచండుడూ కలియబడి రకరకాలుగా కత్తులతోను, కర్రలతోను, కొరడాలతోను పోరాడుతూ వుండగా ప్రదీప్ వేషం బయటపడిపోయి ప్రతాప్ వెల్లడి అయిపోతాడు. ఇది చూసి శోభ మండిపడి, ప్రతాప్ అనుచరుల చేతిలో చిక్కిపోయాడు.

మల్లిక తన కుటీరానికి తిరిగి రాగానే ఆమెను నైనికులు బంధించి కోటలోనికి తీసుకువెళతారు. శోభ మల్లికను చూసి మండిపడి, ప్రదీప్ అనే దొంగవేషముతో ప్రతాప్ తనని మోసం చేసినందుకు నిందించి మాట్లాడుతుంది. ప్రతాప్ బందిపోటూ, గజదొంగకాడని, ప్రచండుడివలన కలుగుతున్న ఆత్మాచారాలనుండి ప్రజల్ని కాపాడడానికి తన సర్వస్వాన్ని త్యాగంచేసిన మహానుభావుడని, ప్రతాప్ నిజ వృత్తాంతాన్ని మల్లిక చెబుతుంది. ఈ సంగతులు వినగానే శోభ మనస్సు మారుతుంది, ఆమెకు ప్రతాప్ మీద ప్రేమ హెచ్చుతుంది. మల్లికను పట్టితెచ్చిన నైనికుల్ని మందలించి మల్లికను స్వేచ్ఛగా యింటికి వెళ్ళమని పంపిస్తుంది.

మల్లికను బంధించారనే బాధతో ప్రతాప్ శోభదగ్గరకు వస్తాడు. శోభ జవాబుచెప్పే అవకాశం కూడా ఇవ్వకుండా ఆమెను అనేకవిధాల నిందిస్తాడు. అంతలో మహీపతి పిలుస్తాడు. శోభ మహీపతితో మాట్లాడిన మాటలను విని ప్రతాప్ పశ్చాత్తాపపడి, శోభ తన పక్షంగా వున్నదని గ్రహిస్తాడు.... శోభ చెప్పిన సలహా ప్రకారం మహీపతి మహారాజును బ్రతిమలాడుతాడు. ప్రతాప్ ని క్షమించమని మహారాజు అందుకు అంగీకరించడు గాని, కొంత వ్యవధి యిస్తాడు.

తమ చేతిలో చిక్కిన ప్రచండుణ్ణి జోగులు బాధిస్తుంటాడు. ఇంతలో ప్రతాప్ వచ్చి అతన్ని క్షమించి విడిపిస్తాడు, పాపిపోసినంతమాత్రాన తాను పాము తత్వం మారదుకదా! ఆవిధంగానే మంచిగా క్షమించిన ప్రతాప్ మీద కసి తీర్చుకోడానికి ప్రచండుడు కొత్త ఎత్తు ఎత్తుతాడు. ప్రతాపుని క్షమించమంటూవున్న శోభాదేవికి మధ్యతయి, మహీపతిని హెచ్చరించి ప్రతాప్ ని రాజు

దర్బారుకి పిలుస్తాడు. నిండు దర్బారులో తన కత్తిని సమర్పించి, తిరుగుబాటు మానుకున్నానన్న ప్రతాప్‌ని అన్యాయంగా ఖైదు చేయిస్తాడు ప్రచండుడు. శోభ గుండె మండిపోతుంది.

ప్రతాప్ వృత్తాంతము తెలుసుకొనే నిమిత్తం జోగులు మారువేషంలో వచ్చి చిలకను ఉద్దేశించినట్లుగా పాటలో ప్రశ్నించుతాడు. శోభ జవాబులో జరిగిన సంగతి తెలియజేస్తుంది. బందిఖానాలోవున్న ప్రతాపుని ప్రచండుడు అనేక విధాల హింసిస్తాడు. కాని ప్రతాపు తన అనుచరులసంగతి చెప్పడు. ప్రతాపైన అభిమానమున్న ఒక నైనికుడి సహాయముతో శోభ ఒక పన్నాగం పన్ని తండ్రిని వెంట తీసుకొని వెళ్ళి ప్రతాప్‌ని విడిపిస్తుంది. వెంటపడిన నైనికులతోను, ప్రచండుడితోనూ, ప్రతాప్ పోరాడుతాడు. అ పొట్లాటలో ప్రతాప్ కత్తి చెయ్యి జారిపోతుంది. కాని ఆ సమయంలో ఎక్కడనుంచో ఒక ముసుగుమనిషి చొరుచుకువచ్చి ప్రతాపుని రక్షిస్తాడు. ఆ దెబ్బతో ప్రచండుడికి ముసుగుమనిషి ఒక సమస్య అయిపోయాడు. దానికితోడు శోభాదేవి తనకు వ్యతిరేకంగా వుండడం అతనికి గడ్డుసమస్య అయిపోయింది. ఆందువల్లను ఒక ఎత్తు ఎత్తుతాడు. శోభాదేవి రాజద్రోహాలతో యేకమైనట్లు మహారాజుతో చెబుతానని మహిపతిని బెదిరించి తాను ఆటా చేయకుండా వుండవలెనంటే శోభను తనకిచ్చి వివాహము చెయ్యమంటాడు. ఈ మాటలకు మహిపతి బిత్తరపోతాడు. కాని శోభ అంగీకరించుతుంది: ఆరాత్రి ప్రచండుడు అమితానందముతో తాగుతూవుండగా ముసుగుమనిషి ప్రత్యక్షమై శోభాదేవిని పెండ్లాడావంటే నీ ప్రాణాలు దక్కవని బెదిరించి మాయమవుతాడు: అయినా కూడా ప్రచండుడు పెళ్ళిఆశ విడువడు.

మహిపతి రాజ్యంలో జరుగుతూవున్న గందరగోళాల సంగతి విని, స్వయంగా సంగతులు తెలుసుకుందామని మహారాజు బయలుదేరుతాడు, మారువేషంలో ఒంటరిగా వచ్చుచున్న మహారాజును జోగులూ, అనుచరులూ పట్టుకొని ప్రతాపు ఎదురకు తీసుకువస్తారు. ప్రజలందరూ ప్రతాప్ ఎదురకు వచ్చి ప్రచండుడివలన కరుగుతున్న బాధల్ని తెలియజెప్పుతూంటే మహారాజు ఆ దృశ్యాన్ని చూస్తాడు. మహారాజుకి నిజం తెలుస్తుంది. యింతలో ఒక రైతువచ్చి ప్రచండుడు శోభాదేవిని పెళ్ళాడుతున్నాడని పెళ్ళిఖర్చులకోసం నైనికులు ప్రజల్ని బాధించి వసూళ్ళు చేస్తున్నాడని వార్త చెబుతాడు. ప్రతాప్ కత్తిదూసి పరుగెడుతాడు. ప్రచండుడి నైనికులతో ప్రతాప్ యుద్ధం చేస్తుండగా ముసుగుమనిషి ప్రత్యక్షమై ప్రతాపుకి సహాయపడతాడు.

శోభాదేవి ప్రచండుడి చేతులలో పడిపోతున్నదనే భయముతో ప్రతాపు కోవెలలోవున్న శోభను కలుసుకొని ఆమెను తన వెంట రమ్మనీ అడుగుతూ

వుంటాడు. ఆ సమయములో ప్రచండుడు వచ్చి ఆడుకుంటాడు. ఆయిద్దరికి జరిగిన పోట్లాటలో ప్రతాపు చిక్కుపడిపోతాడు. తన ఆశలు నెరవేరడానికి ఇదే అదునని ప్రచండుడు, శోభాదేవికి తనకి వివాహము. ప్రతాపు ఉరికావడమూ వెంటనే జరగా లని నిశ్చయిస్తాడు.

ప్రతాపు ఉరితాడు తగిలిస్తుంటారు. అప్పుడు ఏమి జరుగుతుంది? మహా రాజు యేమైనాడు? మాటిమాటికి మాయగా ప్రత్యక్షమై ప్రతాపునీ ప్రజల్నీ కాపాడిన ఆ ముసుగుమనిషి వివరు? మల్లికా జోగులూ ప్రజలూ యేంచేస్తారు? యేలా భవ్యాయం జయిస్తుంది? యేలా జయం మనదే అవుతుంది?....

వింతసమస్యలూ. విచిత్ర పరిష్కారాలు వెండితెరమీద....

★ పాటలు ★

పాట నెం 1 (రచయిత కొసరాజు)

మల్లిక: వినవోయీ బాటసారి
కనవోయీ ముందుదారి
కష్టాలు ఎవరికైనా-కలకాలం వుండవోయ్
ఆనందం అనుభవించు-అవకాశం కలుగునోయ్
తగదోయీ పరితాపం

కలిగిరావోయ్

ఎదురు లేదోయ్

॥విన॥

నిదురబోవు లోకాన్ని-చేయితట్టి లేపవోయ్
అంధకారమంతరించి-వెలుగుజాడ తోచునోయ్

కాలం నీ కనుకూలం

తలచుకోవోయ్

తెలుసుకోవోయ్

॥విన॥

నీరసించు శక్తి నంత-చేరదీయ బూనవోయ్
జీవితమ్ము సార్థకమ్ము-చేయుగాక వెదకవోయ్
జనవాక్యం మనదేనోయ్
భయములేదోయ్
జయము నీదోయ్

పాట నెం 2. (రచయిత కొసరాజు)

వీరగంధము తెచ్చినామయా
వీరులెవరో లేచిరండయా
జూరులెవరో లేచిరండయా
వీరగంధము పూసుకుంటాం
వీరరక్తము ధారపోస్తాం

ప్రతాతరుద్రులు బాలచంద్రులు
 ఖడ్గతిక్కనలు కాటంరాజులు
 పశుపరాక్రములు పాపారావులు
 జన్మించిన యా జాతివీరులం
 పిరికిపందలై తిరిగేవారు
 చావంటే హడలెత్తువాచూ
 ముసుగువేసుకుని మూలకొనుగుడి
 గాజులదాల్చి పదలగుండుడి
 అడుగుబెట్టితే మడిముద్రిప్పమూ
 మారణమైనా మాటతప్పమూ
 మిన్నువిరిగినా వెన్నుజూపమూ
 ప్రజలకొరకు ప్రాణాల నిత్తుమూ
 దేశమంటే ప్రేమించేవాళ్ళం
 దేశగౌరవం నిలిపేవాళ్ళం
 అక్రమాన్ని అరికట్టేవాళ్ళం
 ధర్మరక్షణకు పూనినవాళ్ళం

॥వీర॥

॥వీర॥

॥వీర॥

॥వీర॥

పాట నెం 2 [రచయిత: కొసతాజు)

ప్రతాప్: దేశభక్తిగల అయ్యల్లారా
 జాలిగుండెగల ఆమ్మల్లారా
 ఆలోచించండి న్యాయం
 ఆలోచించండి

॥దేశ॥

దున్ననివాడికి ఎక్కడచూచిన
 ఎన్నో యీటవలు-అబ్బో-ఎన్నో బాడవలు
 దున్నేవాడికి చానెడు నేలయు
 దొరకనెబోదండి-కష్టం-విరగడగాదండి ఓయ్

॥దేశ॥

రెక్కలు విరుచుక శ్రమపడువానికి
 బొక్కెడు మెతుకులు కరువండి
 గుక్కెడుగంజీ కరువండి
 నిక్కుచుతిరిగే సోమరిపోతుకు
 ఉక్కిరిబిక్కిరి తిండండి
 డొక్కకుమించిన బరువండి

॥దే॥

పచ్చనివెన్నెల పైరుజొన్న బల్
 పంటపండి తలవంచింది
 బంగారువలె మెరిసింది
 కాకులు దరిమే కావలివాడు
 ఊచబియ్యమునకు నోచకయుండె
 ఉసూరుమంటూ చూస్తూవుండె

॥దేశ॥

పాట నెం 4

(రచయిత: సముద్రాల)

శోభ: మరువజాలని మనసు తాళని
 మధురభావన లేవో నాలో
 మలయసాగె నిదేలో

॥మరువ॥

చిలిపి చూపులా చెరునితీరు
 వలపు రేపిన పలుకుల సౌరు
 మనసు మరువదుగా

॥మరువ॥

మదినిరేగే మమతలేమో
 మునుపునోచిన నోమేమో
 గిరులకోనల కనినవాని
 మధురరూపమే వెలుగును నాలో
 మెలగు కన్నులలో

॥మరువ॥

పాట నెం 5

(రచయిత: ముద్దుకృష్ణ)

ప్రచాప్: ఓ చందమామ-అందాలభామా

|| ఓ చందమామ ||

ఎందున్నదో-పల్కుమా

సొగసూ వయసూ

తన లావణ్యమే చాలనీ

పై సోగయాలు ఏలనీ

లాలిం-చుమా

|| ఓ చందమామ ||

మదిలో మెదిలో

మధురానందమే తావనీ

ఇక ఆలసించరాదనీ

బోధింపుమా

|| ఓ చందమామ ||

(రచయిత: జంపన)

పాట నెం 6

శోభ: కలువలరాజా

కథవినరావా

కదిలే మదిలో

రగిలే నిరాశా

|| జలువల ||

చూచిచూ చి పూలన్నితె

కలికి కోకిలా జాలిగపాడె

ప్రియుని జేరి ఒకసారి పిలుపుమోయ్

కంటిముత్యాలె కాన్కసేతునోయ్ || కలువల ||

వెదకివెదకి వేసారినానోయ్

హృదయవేదనా ఎరిగింపలేనోయ్

చలువరాతి చెరసాల చానోయ్

సఖుడే రానిచో లేమనలేనోయ్ || కలు ||

పాట నెం 7

(రచయిత: సదాశివ బ్రహ్మం)

ప్రతాప్: సూడచక్కని సుక్క-సురుకుసూపులెందుకే

కరుకుసూపు లెందుకే

యీడుజోడు నీకునాకు-యిలా గిలారాయె

నువ్విలాగిలారాయె

॥సూడ॥

శోభ: ఓ అందాల చందమామ-ఆడదానినోయీ

నే నాడదాననోయి

ఎందుకూ నిన్ను చూస్తే-యెంతోసిగ్గుతుందోయ్

నా కెంతోసిగ్గుతుందోయ్ ॥ఓ అందాల॥

ప్రతాప్: ముందువెనక లెందుకీ-మూతిముడుపులెందుకే

మూతిముడుపులెందుకే

సందెపొద్దుపోయె మసక-తందనాలతోనే

తందనాలతోనే

శోభ: అందరిలోన నువ్వే-అందకాడవోయి

బల్ వన్నెకాడవోయీ

నా అందచందాలు నీవే-తొందరెందుకోయీ

యీతొందరెందుకోయి

యీతొందరెందుకోయి

॥సూడసక్కని॥

పాట నెం 8

(రచయిత: సముద్రాల)

శోభ: ఎంతమోసపోతినే

అంతుతెలియకనే

మానధనుడమారుడనుచు

మనసుధారపోసితి

హీనుడాయె చోరుడాయె

ఎదను బాకుదూసిపోయె

॥ఎం॥

తెలుసుకున్న ఊరు పేరు తెగువ జేసి దాసితీ

తలను జేరిపూలదండ త్రాచుకాటు వేసెనే

॥ఎం॥

దోసకారి మాయదారి లోకమంత వంచనా

దొసగులేదు వానికే దండనా విధించనా

॥ఎం॥

పాట నెం 9

(రచయిత; కొసరాజు)

జోగులు; చిలకన్న చిలకవే-బంగారు గిలకవే

పంచవన్నెల రామచిలుకా

ఓయ్-పంచవన్నెల రామచిలుకా ॥

ఏడుకొండలమీద యెగిరి వచ్చినపిట్ట

యెందున్నదో చెప్పవే

మేడల్లోవున్నదో మిద్దెల్లోవున్నదో

జాడయిన చెప్పవే చిలుకా ॥

పంజరమ్మున యినుపసంకెళ్ళు తగిలించి

బంధించి యుంచారే చిలుకా

మూడారువాకిళ్ళు దాటిరావాలంటే

కోడెత్రాచున్నదే చిలుకా

కోడెత్రాచున్నదే చిలుకా ॥

పట్టుబడాచోట ప్రాణానికేమైన

మోసమ్ములేదటే చిలుకా

పచ్చని చేల్పైన స్వేచ్ఛతో యెగిరేటి

భాగ్యమెప్పుడే రామచిలుకా ॥

బంధాలు విడిపించి బయటికంపాలంపై
సమయమ్ము చిక్కాలి చిలుకా

ఓర్పుజూపక నీవు ఉడుకు జ్వరావంపై
ఓగుతప్పదు రామచిలుకా
ఓగుతప్పదు రామచిలుకా ॥

బలుపుభారమ్మంత నీమీదనే బెట్టి
భయములేకుంటామె చిలుకా-రామచిలుకా ॥

నీళ్ళల్లో ముంచి నా పాలల్లో ముంచి నా
నీవే దిక్కు రామచిలుకా
మాట నీవేదిక్కు రామచిలుకా

ఓయ్ చిలకన్న చిలకవే-బంగారు గిలకవే
పంచవన్నెల రామచిలుకా
ఓయ్ పంచవన్నెల రామచిలుకా

పాట నెం 10

రచయిత: కొనరాజు

జోగులు—పార్టీ

వస్తుందోయ్ వస్తుంది
కారేపేదల చెమట యేరులై
కబళించే రోజొస్తుందోయ్

॥వస్తుందో॥

ఈ చెమచే రేపింతై అంతై
 తేరిచూడనంరాత తీవ్రమై
 తుపానురూపై ధూముధాములకో
 ప్రపంచాన్ని కదిలించేరోజు

॥వస్తుంది॥

కూట్కి గుడ్డకు కుమిలేవాళ్ళను
 పూర్తిగుడిసెలను పొల్లరేవాళ్ళను
 గర్భదరిద్రుల నుద్దరించుటకు
 దేవుడుతానై నిగివచ్చే రోజొస్తుందోయ్

॥వస్తుందోయ్॥

ఆలోచించీ లాభంలేదు
 అవతల మొర్రోయన్న లేదు
 కొంపలు భగభగ మండేటప్పుడు
 నూతులుత్రవ్వి ఫలితంలేదు

॥వస్తుందోయి॥

అందరు దేవుని బిడ్డలేయంటూ
 అందరు అన్నలు తమ్ములెయంటూ
 అనురాగం చూపించకపోతే
 అసూయపెరిగి విషముగ్రక్కు రోజొస్తుందోయి
 వస్తుందోయి

